

Bibelbruk i hverdagen

Tekst: Erik Pettersen
erikpette@gmail.com

«Man kan ikke skille Gud fra hans eget ord. Kjærlighet til Ordet er kjærlighet til Gud. Tid med Ordet er tid med Gud»

Erik Pettersen er lærer, gift med Tone, og de er småbarnsforeldre. De lever et liv som preges av visjon for Guds rike der livet med Jesus preger hverdagen. Erik er en ivrig bibelleser, og lar det han leser forme tanker og fokus. I denne artikkelen deler han noen av denne måten å lese bibelen på. La deg inspirere til å lese bibelen på en måte som preger din hverdag.

Salme 119 – en hyllest til Gud og hans levende ord

Når jeg vandrer etter dine lovbud, er jeg glad som om jeg hadde all rikdom. (Salme 119.14)

For dine bud er mitt eneste håp. (Salme 119.43)

Salme 119 er full av sterke følelser, brennende kjærlighet, lengsler og takknemlighet. Lengsel og tørst etter mer åpenbaring og retning fra Gud. En takknemlighet for alt det Guds påbud har utrettet og beskyttet mot. Levd liv med Guds ord som lykt og veiviser skinner gjennom i vers etter vers. Mye vil ha mer. Det er mer å oppdage - blir aldri utlært eller uteksaminert. Ny dag krever ny nåde og hjelp fra Gud.

Denne maratonsalmen er ingen teologisk kraftsalve med pekefingertrusler og punktvis argumentasjonsrekker. Når bibellesningen mister perspektiv og føles tung, og hverdagens omstendigheter holder meg nede, minner disse versene meg om at Guds befalinger

gir glede, frihet og vern i mitt daglige liv med Gud. Ordet holder meg på sporet. Man kan ikke skille Gud fra hans eget ord. Kjærlighet til Ordet er kjærlighet til Gud. Tid med Ordet er tid med Gud.

Godbiter fra Salme 119

*I hjertet gjemmer jeg ditt ord, så jeg ikke skal synde mot deg.
Salme 119.11*

Et vers jeg lærte som ung gutt. Å gjemme noe i hjerte er sterke saker. Det som ligger i hjerte vårt vil prege og styre oss. Ordet må ikke ende opp i hode. Der får det dårlige vekstforhold og kan utrette lite. Et ord gjemt i hjerte har sprengkraft. Det forandrer meg og mine omgivelser. Press og fristelser har lite sjans mot ordet i hjerte.

*Jeg er en fremmed på disse trakter, gi meg klar retning.
Salme 119.19 fritt til norsk fra The Message*

Gud, din rettleiding er sann og presis. Det er mye rundt meg jeg ikke forstår. Forventninger som ikke blir innfridd. Følelser og tanker forvirrer. Du kjenner meg best Herre. Jeg er en fremmed i denne verden, men hos deg er jeg hjemme. Led meg i tåkeheimen. Før meg til utsiktspunkt. Det er langt igjen...

*Jeg vil vandre i frihet, for jeg har gitt meg selv til dine befalinger.
Salme 119.45 fritt til norsk fra New Living Translation (NLT)*

Ordet frihet er mye brukt men lite erfart. Frihet og befaling høres ikke akkurat ut som perlevenner, men er egentlig knyttet tett sammen. En befaling fra feil folk kan skade og fange. En befaling fra Guds munn er liv for den som gir seg til den. Helt fra skapelsen av har vi sett at Guds befalinger skaper, frigjør og løfter opp. Bli lys! Vær sterk! Gjør godt!

«Ordet må ikke ende opp i hode.

Der får det dårlige vekstforhold og kan utrette lite.

Et ord gjemt i hjerte har sprengkraft»

**«Det er livet det handler om.
Når Guds lov
smelter sammen
med levd liv
blir det lovsang for Gud.»**

*Hvordan kan den unge holde sin sti ren? Ved å holde seg til dine ord.
Salme 119.19*

Unge mennesker med blikket festet mot framtiden. Ingen tung bagasje av skuffelser og gnagende tvil. Timevis i konsentrasjon for å lærer matte, fotballteknikk, tv-spill og nye dansemoves. Det snakkes om gullalderen. Det du lærer i 8-12 års alderen varer og kan prege deg livet ut. Reklamebransjen og underholdningsbransjen har skjønt det; Fullt trøkk mot de påvirkelige og formbare tweensa. Å kunne holde seg til noe krever en erfaring av det. Unge mennesker trenger å erfare Guds hjelp gjennom Guds ord. Å kunne vokse opp i et hjem/en menighet der Guds ord blir bakt inn i hverdagslige hendelser og brukt til glede og oppmuntring vil gi enorm avkastning.

Det var godt for meg at jeg ble ydmyket, så jeg kunne lære dine forskrifter. Salme 119.71

Å kunne følge og lære forskrifter krever ydmykhet. Er man ikke ydmyk blir man til slutt ydmyket. Ydmykhet opplærer, leder og styrker.

Når jeg ser den ugudlige ignorere dine befalinger, blir jeg brennende harm. Salme 119.54 fritt til norsk fra The Message

*Tårene strømmer fra mine øyne fordi folk ikke holder din lov.
Salme 119.136*

Når Guds ord blir latterliggjort og ignorert blir jeg sint. Sånn dypt sint - ikke lavt blodsukkersint eller nåhørerdupåmegsint. Det er en ånd som blir rystet. Det passerer ikke sånn uten videre. Jeg stopper opp. Kjenner en sorg over mennesker som tror de er frie, men som er fanget. Så blir bedrøvelsen omformet til bønner, mens jeg tar imot nåde for min egen vandring.

*Å, om mine handlinger konstant kunne reflektere dine påbud!
Da ville jeg ikke bli til skamme når jeg sammenligner mitt liv med
dine bud.*

Salme 119.5-7 fritt til norsk fra New Living Translation (NLT)

Det er livet det handler om. Når Guds lov smelter sammen med levd liv blir det lovsang for Gud. Konstant reflektere dine påbud. La de rundt meg få merke det - få merke dine påbud, lover og forskrifter. Konstant refleksjon! For en skam om det bare blir forsett, mål eller pådytting mot alt og alle. Guds lov blir kjøtt og blod - synlig gjennom meg!

Tørst etter mer av Gud

Å få mest mulig ut av bibellesningen handler ikke først og fremst om bibelleseplaner, antall kapitler eller bibelkunnskap. Tørst og lengsel etter retning fra Gud driver oss inn i Ordet. Det handler om å leve til ære for Gud - leve dyktig midt i en verden som fjerner seg mer og mer fra Guds standard. Det handler om å være i Guds nærvær - få næring og mat til styrke og oppmuntring. Tid med Bibelen er tid med Gud!

Håper du vil ta deg tid til å lese salme 119 på egenhånd og la Gud tale til deg!

Tørst og lengsel etter retning fra Gud driver oss inn i Ordet.